

γινώσκειται » Ἐκτύπωμα (δ) Ἰωάννου Μαθίου Κόμητος Σκε-
 » λημπουργίου τῆς Γαληνοτάτης τῶν Ἑνετῶν Ἀριστοκρατίας
 » κατ' Ἡπειρον Στρατάρχου καὶ ὑπεραριστοῦ Κερκύρας, παρὰ
 » Παναγιώτου Δοξαρά Ἰππέως Λακεδαιμονίου, ἀφ' ἑ. Μαΐου 1638. »
 Καὶ ἴσως ὁ Παναγιώτης εἰργάσατο τὴν εἰκόνα ταύτην συντε-
 ταγμένος ὦν ὑπὸ τὸν περικλεέστατον ἐκεῖνον στρατάρχην, ὑ-
 περασπιζόμενον κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν τὸ προπύργιον τοῦτο τοῦ
 χριστεπωνύμου λαοῦ, ἢ μᾶλλον ξένος ὦν παρ' αὐτῶ καὶ οἰκείος.
 Τοῦτο δὲ εἰκάζομεν ἐκ τινος μαρτυρικοῦ, (ε) τὸ ὁποῖον αὐτὸς
 ὁ Σχυλεμβούργιος ἔδωκεν ὕστερον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Παναγιώτου,
 ἔνθα λέγει καὶ περὶ τοῦ πατρὸς, ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι καὶ αἱ ἄλλαι
 αὐτοῦ ἀγαθοεργίαι τὸν παρεκίνησαν νὰ σκεπάσῃ διὰ τῆς προ-
 στασίας του καὶ τοῦτον καὶ τὴν οἰκογένειάν του ἅμα ὑπεκρυ-
 γόντας τὸν ὀθωμανικὸν ζυγόν, καὶ ὅτι ἔκτοτε εὔρεν αὐτὸν ἐκ
 πείρας ἄνδρα τελείας χρηστότητος, ὥσπερ κόσμον εἰς τὰς λοι-
 πὰς αὐτοῦ ἀρετὰς προσκεκτημένον τὴν τέχνην τοῦ ζωγραφεῖν,
 διὸ καὶ προὔξηνεν, εἰς αὐτὸν διὰ τῆς μεσιτείας του εἰδικὰς
 παρὰ τῆς πολιτείας ἀνταμοιβάς.

Ἄλλ' ἡ εἰκὼν, περὶ ἧς ἐγένετο ἤδη λόγος, καὶ ἑτέρα τις,
 περὶ ἧς γενήσεται μετ' ὀλίγον, δὲν τάττουσι τὸν Δοξαρᾶν εἰμῆ
 εἰς τοὺς τεχνίτας τῆς ὑποδεστέρας ζωγραφίας, τουτέστι τοὺς
 εἰκονιστὰς εἴτε εἰδογράφους, ἐὰν, παρὰ τὴν ἁρμονίαν
 καὶ τὴν διαστελλούσαν τὴν ἐνετικὴν σχολὴν ζωηρότητα τῆς
 χροιάς, δὲν ἀπέφαινον αὐτὸν ἄξιον νὰ καταλεχθῇ εἰς τοὺς εὐ-
 δοκίμους ἦτε εὗρεσις καὶ ἡ σύνθεσις ἱστοριῶν. Τοιοῦτον ἀναδεικ-
 νύουσιν αὐτὸν τὰ δεκαεπτὰ διαμερίσματα ἐν οἷς διαλαμβάνον-
 ται αἱ ἐπικοσμοῦσαι τὴν οὐρανίαν τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ναοῦ τοῦ
 ἁγίου Σπυρίδωνος εἰκονογραφίαι, εἰργασμένα ἐπὶ ἱστοῦ, τῶν
 ὁποίων τρεῖς αἱ μέγιστα, κατὰ μέσον ἐντεθειμένα, ἔχουσιν

(δ) Πᾶς τις βλέπει ὅτι ἀκόρως ὁ Δοξαρᾶς ἐχρῆσατο τῇ λέξει ἐπὶ ζωγραφίας.

(ε) Ἐδῆθη, ἐν Βενετίᾳ τῇ 15 Αὐγούστου 1738.

